

2. Tim. 1. 13. *Quemadmodum verò omnis Confessio, qua
12. Tit. uno duntaxat crure incedens, ὡς οὐ πῶσι
1. 9. quidem ὑγιαϊνότεων λόγων proponit; non verò
simul τὰς ἀντιλέγοντας, καὶ ἑτεροδιδασκα-
λῶντας redarguit, manca ac mutila videri de-
bet: ita primus iste articulus, plenæ ac perfectæ
Confessionis naturam imitatur, & non Θεοῦ
modò sanioris doctrine, sed & ἀντίθεσιν ac da-
mnationem falsa, perspicuè ac discretè proponit.*

I. Θ Ε Σ Ι Σ.

14. Θεοῦ sive Affirmativa, brevi sed suf-
ficiente descriptione DEI absolvitur, quæ
est, quod sit Vna essentia divina, quæ
& appellatur, & est DEUS, æternus,
incorporeus, impartibilis, immensa po-
tentia, sapientia, bonitate, creator & con-
servator omnium rerum, visibilium, &
invisibilium: & tamen tres sint personæ, e-
iusdem essentiæ, & potentia, & coæternæ
PATER, FILIUS, & SPIRITUS
SANCTUS.

15. Descriptionis huius duo summa sunt capita
Quorum prius Essentiæ in divinitate unitatem
posterius personarum in eadem Trinitatem asse-
rit & confitetur.

16. De utroque prelucente infallibili verbi Co-
lestis pharō Ἰὺν Θεῶν videbimus.

PARS